

פסחים נב

שאלה: אמר ליה רב ספרא לרבי אבא: כגון אנן; דידיעין בקביעא דירחא לני הוי בשוקא. ביישוב לא עבידנא - מפני שינוי המחלוקת. במדבר מאי?
תשובה: אמר ליה, הכי אמר רב אמי: ביישוב - אסור, במדבר - מותר.
מעשה: רב נתן בר אסיא אזל מבי רב לפומבדיתא ביום טוב שני של עצרת,

נוסח 2	נוסח 1	
נגדיה – הלקה אותו	שמתיה – שם אותו בנידוי	רב יוסף העניש אותו ב-
נשמתיה מר (למה לא נידוי?), דרב ושמואל דאמרי תרוייהו: מנדין על שני ימים טובים של גליות!	ולנגדיה מר נגידי! למה לא מלקות?	תגובת אביי
הני מילי - איניש דעלמא, הכא צורבא מדרבנן הוא, דטבא ליה עבדי.	עדיפא עבדי ליה	תשובת רב יוסף
	דבמערבא מימנו אנגידיא דבר בי רב ולא מימנו אשמתא.	הסבר לתשובתו

כיצא בו המוליך פירות שביעית וכו'.

קושי: ולית ליה לרבי יהודה הא דתנן: **נותנין עליו חומרי המקום שיצא משם וחומרי המקום שהלך לשם?**
תירוצים

קושי	ר' יהודה מחמיר או מיקל?	ר' יהודה – צא והבא לך אף אתה	תנא קמא – חייב לבער	המקרה	
והאמר רבי אלעזר: לא אמר רבי יהודה אלא לחומר!?	מיקל	צא והבא לך אף אתה מהיכא דאייתנהו (מהמקום שאליו הבאתי את הפירות), והא לא כלו להו	חייב לבער	ממקום שלא כלו למקום שלא כלו, ושמע שכלו במקומו	רב שישא בריה דרב אידי
	מחמיר	צא והבא לך אף אתה מהיכא דאייתנהו (שממנו הבאתי את הפירות) - והא כלו להו.	אינו חייב לבער		תיקון דברי רב שישא
לרבי יהודה, אטו אגבא דחמרא קלטינהו?	מחמיר	צא והבא לך אף אתה מהיכא דאייתנהו (שהבאתי עכשיו את הפירות) - והא כלו להו	אינו חייב לבער	או ממקום שלא כלו למקום שכלו, והחזירן למקומן ועדיין לא כלו	אביי
	מחמיר	רבן גמליאל אומר: כל שכלה מינו מן השדה - יבער מינו מן החבית	רבי יהושע אומר: אף על האחרון	בפלוגתא דהני תנאי - הכובש שלשה כבשין בחבית אחת	רב אשי
	מחמיר	רבן שמעון בן גמליאל אומר: אוכלין על של בין הכיפין, ואין אוכלין על שבין השיצין	אוכלין בתמרין עד שיכלה האחרון שבצוער	בפלוגתא דהני תנאי, דתנן: ..	רבינא

עוד בדין ביעור פירות שביעית : תנן התם : **שלוש ארצות לביעור ; יהודה, ועבר הירדן, וגליל. ושלוש ארצות בכל אחת ואחת. ולמה אמרו שלוש ארצות לביעור - שיהיו אוכלין בכל אחת ואחת עד שיכלה האחרון שבה.**
שאלה : מנא הני מילי?

תשובה : אמר רב חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי בר חנינא : אמר קרא **לכרותך לחיה** **אשר בארץ** כל זמן שחיה אוכלת מן השדה - האכל לבהמה שבבית. כלה לחיה אשר בשדה - כלה לבהמתך מן הבית. וגמירי דאין חיה שביהודה גדילה על פירות שבגליל, ואין חיה שבגליל גדילה על פירות שביהודה.

מחלוקת לגבי עוד דין בביעור : תנו רבנן :

רבי שמעון בן אלעזר	תנא קמא	פירות שיצאו מארץ ישראל לחוצה לארץ
יחזרו למקומן ויתבערו, משום שנאמר בארץ	מתבערין בכל מקום שהן	

קושי על ר' שמעון בן אלעזר : הא אפיקתיה!

תירוץ 1 : קרי ביה **בארץ, בארץ**

תירוץ 2 : אי נמי : **מאשר בארץ**.

מעשה : רב ספרא נפק מארץ ישראל לחוצה לארץ, הוה בהדיה גרבא דחמרא דשביעית. לוו בהדיה רב הונא בריה דרב איקא ורב כהנא. אמר להו : איכא דשמיע ליה מיניה דרבי אבהו הלכה כרבי שמעון בן אלעזר או לא? אמר ליה רב כהנא ; הכי אמר רבי אבהו : הלכה כרבי שמעון בן אלעזר. אמר ליה רב הונא בריה דרב איקא הכי אמר רבי אבהו : אין הלכה כרבי שמעון בן אלעזר. אמר רב ספרא : נקוט הא כללא דרב הונא בידך, דדייק וגמר שמעתתא מפומיה דרביה כרחבה דפומבדיתא. דאמר רחבה אמר רב יהודה : הר הבית סטיו כפול היה, סטיו לפניו מסטיו. **תגובת רב יוסף לרב ספרא :** קרי עליה רב יוסף : **עמי בעצו 'אע' ומקאזו 'אי' או - כל המיקל לו מגיד לו.**

מעשה : רבי אילעאי קץ כפנייתא דשביעית.

קושי : היכי עביד הכי? **לאכילה** אמר רחמנא, ולא להפסד!

ניסיון לתרץ ודחיינו : וכי תימא : הני מילי - היכא דנחית לפירא, אבל היכא דלא נחית לפירא - לא. והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוא : הני מתחלי דערלה אסירי, הואיל ונעשו שומר לפירי. ושומר לפירי אימת הוה - בכופרי, וקא קרי להו פירי!
תירוץ : רב נחמן דאמר כרבי יוסי דתנן, **רבי יוסי אומר : סמדר אסור מפני שהוא פירי.** ופליגי רבנן עליה.

